

25. Aug. 1975

FAKTA

Dato:

25. Aug. 1975

Sidetæl:

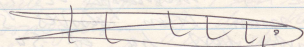
Notes 75 s. 26-30

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

angsten for at gæfvels
for det de heder et val,
det val og de skulle stå,
til ansvar for sig selv og
alene - at træde sig ud
i det smukkeste rumme
rum.
Vi skeden om at valget er
om omgange til melder sig med
skæppe og stærke fortællere
i skeden om at hvis jeg
i det valget, hvis jeg ikke
træde mig ud, vilde
tom rum mig på en til
opnåede - udslettelse.
Hvis jeg ikke kan, eller for
få et svar for mig selv
Så er jeg færdig.
Hvis man står det lyntværk
for mig at jeg må vælge
mig selv. Jeg må nu lige

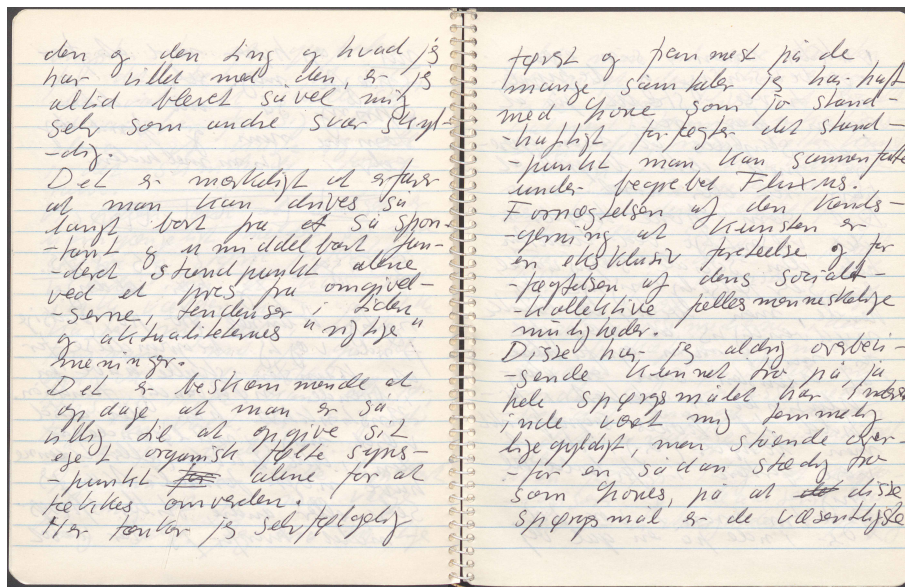
men om hører med at for-
-næste mig selv.
Spring så ned i det
tomme rum og find dig
selv i stemmelheden.

Skagen. 25-8-75.
Jeg har aldrig
nået kunnet stå på, andsige
findt vej til begrundelse for
at kunsten skulle have en
i tvende med anden funktion.
Sandsynligt har det altid
været mig, og det som de at
den, lige havde, eller kunne
have noget formål. Hvis jeg
selv, eller andre, står spørgs-
-målet: hvorfor jeg har læst

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

vælger man i sin egen
overbevisning og begrundelse
at sige sig selv på at
man har ret.
Det sløjedes at man opse-
ger med dette begreb at
have ret eller uret.
Det som først hævdes er
det videnskabelige ved kunsten
hvilket den sociale sags udtale
er, selv følgende i sig selv for
hende, men det er ikke
videnskabeligt at være det
for mig i min opfattelse
af viden som en etas-
set i sig selv er forresten i for-
hold til deres sags forhold
men det er (s.) i sig selv
være forresten i forhold til
mig.
Derfor tror man i vor tid
der i sig selv på en god vej

i det man vil gøre kunsten
til noget den, ikke er og
ikke kan blive: et socialt
(almant) kommunikativt
middel, man sætter kunst-
en op i en konkurrence
med massemedierne og
derfor kan den særligt sig
ikke klare sig.
7. man vil gøre sig
forresten for kunsten skal
netop være en modvægt
mod massemedierne i det
den beskæftiger sig med og
bevæger sig på det om-
råde som massemedierne
betjener sig uden om
det uvidelige og irrationel-
le.
Man forstår idet at mod-
tænder og idealiser-
tunen - i sig selv og

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Som på romanhistoriens tid.
Man sætter virkeligheden op
som et ideal og for
Kunsten i det man betragter
Kunsten som en idealisering
ja som noget kunstigt i
forhold til virkeligheden.
Så er det man medger
Kunsten ved et idealiseret
virkeligheden - i det man ikke
tager virkeligheden for hvad
den er men i den i medfører
en conception hins idém
er et værdi begreb og i nogle
tilfælde et kvalitets begreb.
På sin tid er der tale om
en my naturalisme, som
den ~~historiske~~ kunst historien
hid igennem naturalistiske periode
sætter man naturen - i virke-
-ligheden om som eneste
værdifulde og sande model.

Man er så oplyst af en
umiddelbar danning af Kunsten
at man glæder sig at stille
Spørgsmålet om det
over hovedet har mening
at sætte virkeligheden op
som sandheds kriterie for
Kunsten.
Det er selvfølgelig, ikke
et svar at hævde at
Kunsten har sin egen natur
man at stille spørgsmålet
om Kunsten egentlig har
med noget andet at gøre
end Kunst med det be-
-grebs præstillings og tænke-
-verden i, begrundet i kunst-
Kunsten har for mig altid
været både en del af og
virkeligheden og man således
kansk såvel være konstneret
til den kvalitativt den er en

detalje af.

Skagen

26-8-75

Måske finder man
kun hvad man søger, men
i alle desto mindre bekræft-
-lyg des rumen af J. W.
Adorno's "Theorie des
-Tilgæ" mause af de tanker
der har bevaet sig, men
som en svag umiddelbar
indblik at jeg præcis har kun-
-net formidlet det.

Disse tanker har sit ud-
-spring i min oplevelse
af Pirel Mondrian og Barnett
Newman samt det Rembrandt
indstillingerne i Paris, i et
Rembrandt landskab og et
Fracas portret på museet
i Aix og endelig, den

nylign af holdte Cozans reed-
-stilling.

Disse tankers kerne er, at
der eksisterer noget der er
kunst helt selvstændigt og
overbevisende, at dette føer-
-men her egenstrukturer og en
vægt men i alle kunstform-
-tes med på en nøjagtig london
måde.

Det man står over for i disse
indfælde er: at her er det
(kunstværk) og her er B-som
Adorno formulerer det et sted
og at den rekonstruktion
giver et rum af tilstede-
-værelse og virkelighedsbeton-
-hed som er et af de mest
i en hængende for end hele
tilværelsesfølelse.

Endnu er jeg i alle nøjagtig
til hængende om disse tankers